

fedőlapja, sem aljkiképzése nem volt (leszámítva egy 0,265×0,15 m-es tegula sine marginibus töredéket, amelyet talán az oldalfal folytatásának szántak). A részleges kőládásírt hasonló alaposággal rabolták ki, mint ahogy tették azt a téglasír esetében. A sírgödörben hagyott medence-, kereszt- és combcsontok helyzete alapján Ny-K-i tájolás feltételezhető. Melléklet, viseleti tárgy, vagy bárminemű, akár betöltésből származó, post quem datálást elősegítő lelet nem került elő.

A sírok irányítása megfelel a Kaszásdűlő, Raktárréti temető, a Bogdáni út – Meggyfa utca közötti szórványbetemetkezések, és a „Hercules villától” D-re húzódó sírcsoportok főbb tájolási irányának. A téгла- és kőládásírok a késő római temetőkben gyakorinak számítanak, igaz, a Raktárréti temető kései periódusában a viszonylag ritkán alkalmazott sírtípusok közé tartoztak, de párhuzamaik ott is kétségkívül megtalálhatók.

BUDAI BALOGH TIBOR

82. Budapest, III. Monostori út 15.
(KÖH 32597)

Ró

2010. szeptember 28-án végeztük a fenti területen a régészeti megfigyelést. A saroktelek az aquincumi polgárvárostól É-ra, a Római Camping közvetlen D-i szomszédságában található, azaz a vízvezeték től néhány 10 m-re K-re. A telken meglévő épület bővítéseként sávalapozással könnyűszerkezetű garázs épül. Az 50 cm széles és átlagosan 80–90 cm mély sávalapban a felső, kb. 30 cm vastag sötétbarna földréteg alatt 40 cm vastagságú, szürkés, vízköves-homokos réteg következett, sok csigával és szórvány római teguladarabokkal, ill. nagyobb vízkő-konglomerátumokkal. A mélyítés a legtöbb ponton itt meg is állt, a sávalap ÉNy-i sarkánál azonban – a jelenlegi járósínt alatt kb. 1 m mélyen – elérték egy barnás, részben szintén vízköves, de már kevés római épülettörmelék (patics, mészszeremcsék) tartalmazó réteg tetejét, amiben megálltak.

A rétegsor meglétét a közeli római kori vízvezeték magyarázza: a vízvezeték használaton kívülre kerülése után a területen állóvízek keletkeztek (lásd pl. Szentendrei út 141., Pók-Nánási-Városfal utcai területek), ezek nyomai a sok csigát tartalmazó, vízkőporos rétegek. Ezek alatt pedig már valószínűleg a római kori kultúrréteg következik.

A kivitelezés során a feltehetően már római kori kultúrréteg tetején álltak meg, régészeti objektum nem mutatkozott.

LÁNG ORSOLYA

83. Budapest, III. Mókus utca – Perc utca
(KÖH 76443)

Kő

2010. június 29. és július 27. között régészeti megfigyelést végeztem a két utca találkozásánál, gázvezeték

cseréjéhez kapcsolódóan. A vezeték a régi nyomvonalon haladt, új területen nem végeztek földmunkát, így csak az árok oldalfalában lévő jelenségeket figyelhettük meg.

A visszatöltésből felszínre került egy faragott középkori kő (vízköpő részlete), amely feltehetően a közelben lévő klarissza kolostorhoz köthető. A Mókus utcai szakaszon a meglévő gázvezeték árkanak oldalfalában látható volt egy égett rész 130 cm-re a felszíntől (véltetően egy gödör betöltésében). Leletanyag nem került elő belőle, elhelyezkedése alapján középkorinak gondolhatjuk.

A kivitelezés Perc utcai szakaszán egy ÉNy-DK irányú fal csonkjai kerültek felszínre, melyet a vezeték fektetésekor vágtak el. Alul törtköves, felső része téglából falazott, mészhabarccsal.

PAPP ADRIENN

84. Budapest, III. Nánási út 3.
(KÖH 76489)

U, LT, Ró

2010. július 26. és augusztus 17. között szondázó feltárást végeztünk a 23779/5 hrsz.-ú ingatlanon. Közvetlen közelében 2005 folyamán egy 2–3. századi kőépület maradványai, egy kora római Spitzgraben, több az építménynél későbbi mészegető kemence, valamint néhány ismeretlen korú csontvázas sír került elő. A kora római kori árok betöltésének tetején talált [FRIG]ERIDVS [VP DVX - -] bélyegű téгла alapján az ásató egy katonai létesítmény közelségére gyanakodott.

A telek K-i, azaz Római parti végében a tulajdonos mélygarázzsal ellátott társasház építését tervezte. A kutatóárokot K-Ny-i irányban húztuk meg a leendő házalap D-i téréfjén. Szélessége a jelenlegi beépítettség (még álló csónakház) miatt nem haladhatta meg a 2,5 m-t. Rétegtani szempontból a terület nem bizonyult különösebben bonyolultnak.

Az árok közepén egy késő római burgus maradványai kerültek napfényre. Az eddig ismeretlen torony az Ulcisia 6 (Kossuth Lajos üdülőpart 21.) és a feltételezett Ulcisia 7 (Gázgyár) őrtornyok közötti szakaszon helyezkedik el, előbbtől mintegy 1000 m-re D felé, a másiktól körülbelül 350 m-re É-i irányban. Habarcsba rakott alapfalai 2,5 m szélesek, és 1,5 m mélyek. Hosszú szakaszokon több kőszorny magasságban állt a sóderes habarcsba rakott 1,6 m vastag felmenőfal. A falazás típusa opus incertum, de a falsíkokon helyenként felismerhető a kváderfalazás szándéka. Változó tértközönként lapos téglasorok lefektetésével egyenlítették ki a lokális pontatlanságokat. A falakat nem vakolták, csak a fuga anyagát kenték szét a kövek felületének jó részén. Mind a külső, mind a belső falsík több helyütt kormozódott. Teljes hosszúságában csak az É-i falat sikerült feltárni, ennek hossza meghaladja a 19 m-t, a K-i és Ny-i belső falsíkok egymástól mért távolsága 16 m.

A burgus földszinti részét sárga agyaggal döngölték le, amelynek későbbi megsüllyedéseit építési törmelékkel (talajanyaggal kevert, apróra zúzott tegulával)